

Sum fiteor cuius defallent uerba elatu
 Quae maciem monstrant pauperis ingenii
 Carmina nullacano nec memodolante camerae
 Mansurum dabitur pollicis ore sosis
 Quidquid ipollineo loquebamur pacta necessi
 Oblitus linguae quam mihi filia dabant
 Rusticaeque tenas et tibi dextera cordas
 Confringunt dulces barbarae pleae quamos
 Aquotiens utras helicon mihi fluxit in herbis
 Adridens labiis quae facit unda sitem
 Quotiens hederis redimitur tempora drea
 Nonium mulcens carmine conclium.
 Adnunc persiluas inter spelea ferarum
 Agrestem cetus ducere militiam
 Grandia perualidos commendo semina sulcos.
 Utgermen urtae destituit lola
 Lacteanem mentem deuident uerba solutam
 Et dicit mollis dicit ingenio
 Non mihi per campos discuntur lingua patentes
 A seculane clitus dicta feram grauibus
 Nemea grandi sono flammeatur cor daturus no
 Et auidos scribitur moribus esse putat
 Qui mihi tunc potius famam perca undique lector
 Sed stabili pudor est sitaceam proprius
 Tu caelum tenes meque tuis linque quidcum
 Qui solum noui quod bene nil deditur

ENNODIUS FAUSTO

Diu super aduentu amplitudinis uestrae ancipiti mens mea peperit
 Dicit indicio sed postquam me diuina misericordia ab huiusmodi
 anxietate laxauit statim ad officia consueta me contulit. quamquam
 paginarum obsequia nec digressio ad longinquas sub praesertim
 his ergo ualitudinem meam indicans aegritudine manu misero
 quam demerore contraxi deluminum nostrorum salute sollicitor